

Ms 4309/203.

Vásárbau 1877 júl.

Gyilkönyves, abroncsos alföldi fehérek,
Könnem cipel a dors - s e három egy?
Kosztál-e pinosle új buza - magot?
Mezők úde kelhet: fris féna - magot?

Ódakünn ~~mar~~ ^{mar}, meze, mezőt a kuláff?
Rét vörösa leunyíva; foly a Fülkás;
Köglyák tetejéről egy-egy suta gúna
Néz fűt aratóknak vidám seregén?

Rég nem láttá bizony vidámanak e nyájt,
minden nyira - a seb - a régre fűt:
De talán most e nagy mezei jószág
Kedvűst hoz az éjfék: fűs magyarorszáig.

Lején is, lején is megáldva e föld
- Istén maga - tilke - mint rég ezelőtt,
Mikor én is „mashot kajtani” kezdtem,
S nem ekkorült, bár nagy s mint inaköztem.

Faj - vizna, „nyetlen Testi dologra -
Adtam fjeim a bölcs tudományokra,
Korúgda helyébe fűtővén sorokat,
- hem Kékedem ezel, mert azt se sokat.

De, hogy a mezőt, az anyatérmet
Kibelit akartam, sajog egy ízet,
Költig sajog itt bann, - s tüzesebben vör
Lathodra, te buzás alföldi fehérek.